

DOGODKI

CELJE: O MAKEDONCIH IN MAKEDONŠČINI

Zelo delavna podružnica Slavističnega društva v Celju je pod vodstvom prof. Božene Orožinove pripravila za svoje člane že drugo predavanje v letošnji sezoni. Lektor za makedonščino na filozofski fakulteti v Ljubljani Dragi Sletanja je predaval o južnoslovenskih jezikih. V zanimivem predavanju je opozoril na podobnosti in razlike med makedonščino, bolgarsčino, srbohrvaščino in slovensčino, predvsem pa glasoslovni in oblikovni ravni. Pri tem je posvetil posebno pozornost makedonščini in slovensčini. Po predavanju se je razmahnila živahna razprava, v kateri je predavatelj poleg ostalega prikazal vprašanje Makedoncev, ki žive izven meja socialistične republike Makedonije. Večkrat je podčrtal podobnosti med usodo teh Makedoncev in usodo zamejskih Slovencev. Marsikaj novega je povedal posebno o Makedoncih v Grčiji, o katerih žal vse pre malo vemo in bi bilo prav, če bi o tem problemu govorili tudi pred širšim občinstvom.

V kratkem, 26. decembra, pripravila podružnica še eno predavanje. O slovenskem kiparju Franju Bernčiču, sodobniku Moderne, predavala bo prof. Alenka Glazer s Pedagoške akademije v Mariboru.

ŽALEC: REORGANIZACIJA SINDIKATA

Na nedavni seji plenuma občinskega sindikalnega sveta v Zalcu so največ razprave posvetili novi organizaciji sindikatov v žalski občini. Po občnih zborih, ki bodo končani do 30. januarja 1975, bodo pričeli delovati novi občinski odbori strokovnih sindikatov. Prenehali bodo delovati sedanji odbori družbenih dejavnosti, industrije in storitvenih dejavnosti.

Po novem bo delovalo 10 občinskih odborov, in sicer: delavcev kovinske, kemične, tekstilne, ter lesne in usnjarske industrije; delavcev v kmetijstvu, gradbeništvu, obrti, vzgoji in izobraževanju, zdravstvu in socialnem skrbstvu ter upravi in pravosodju. V preostalih 17 sindikatih bo funkcije občinskega odbora opravljal neposredno izvršilni odbor osnovne sindikalne organizacije.

Na seji plenuma so pregledali tudi izide volitev delegacij za skupščine SIS v žalskih TOZD. V občini so zabeležili 88,9 odstotno volilno udeležbo. Volilne rezultate so ugodno ocenili, s pripombo, da bi z nekoliko večjo zavzetostjo v nekaterih temeljnih organizacijah volitve še boljše uspele.

ŽALEC: OB TEDNU SOLIDARNOSTI

Tudi v žalski občini so v tednu solidarnosti z vietnamskimi otroki in žrtvami imperializma pripravili vrsto prireditev. Osrednja je bila v Zalcu, kjer je občinska konferenca ZSMS skupaj s konferenco klubov OZN pripravila projekcijo dokumentarnega filma o borbi Vietnamcev za svobodo. Na proslavi je zbranim spregovoril tudi član CK ZKS Vlado Sestan, ki je predaval o osvobodilnem boju na Indokitajski podcelini.

Ob koncu so mladi sprejeli posebno resolucijo, v kateri so ostro obsodili svetovne imperialistične sile in volili apel na napredno mednarodno javnost, ki naj se še močneje kot doslej zavzema za mir, varnost na svetu, za enakopravne mednarodne odnose, spoštovanje mednarodnih pogojev in sporazumov ter spoštovanje resolucije OZN.

V tednu solidarnosti so tudi na vseh osnovnih šolah v žalski občini pisali spise posvečene temu tednu, v vseh klubih OZN na osnovnih šolah pa so pripravili posebna predavanja.

KONJICE: SEJA SKUPŠČINE

Jutri bo v Slovenskih Konjicah seja vseh treh zborov občinske skupščine. Delegati bodo razpravljali o predlogih izvršnega sveta, sklepali bodo o dopolnitvi odloka o zavidalnem načrtu Rogle na Pohorju, o pristojbinah in dopolnitvah odloka o družbeni denarni pomoči borcem in o začasnem financiranju potreb občine Slovenske Konjice za prvo tromesečje prihodnjega leta. Delegati bodo razpravljali še o predlogih komisije za kadrovske zadeve ter volitve in imenovanja in o predlogih občinske volilne komisije, ob koncu seje pa bodo članom predsedstva skupščine zastavili še svoja vprašanja.

KONJICE: NALOGE KOMUNISTOV

V ponedeljek je bila v Slovenskih Konjicah 3. seja občinske konference ZKS. Člani konference so razpravljali o nalogah komunistov pri uresničevanju ustavnega družbenoekonomskega položaja delavcev v TOZD ter o odgovornosti ZK po 10. seji predsedstva ZKS in 4. seji predsedstva ZK na področju uresničevanja gospodarske stabilizacije. Ob koncu so komunisti sprejeli tudi program dela posameznih komisij pri občinski konferenci ZK.

VITANJE: USPEH »MANEVROV«

V nedeljo, 15. decembra, je v Vitanju gostovalo amatersko društvo »Zarja« iz Trnovelj pri Celju s komedijo Jožeta Javorška: Manevri. Organizacijo nastopa je prevzelo domače prosvetno društvo, pevski zbor in mladina. Dvorana je bila nabito polna, še posebej zato, ker so vsi hoteli videti, kako bo domačin Milan Sevssek predstavil Martina Krpana, znanega junaka iz Velja pri Sveti Trojici. Že takoj na začetku so gostje našli sili obiskovalci in so potem dolgi aplavzi spremljali igranje vse do zadnjega padca zavese. Sopek rdečih nageljčkov so domačini poklonili gostom kot simbolično priznanje za njihov trud. Vsi obiskovalci in igralci, so veseli odhajali iz dvorane kulturnega doma v Vitanju. Zahvala pa gre tudi kulturni skupnosti Slovenske Konjice, ki v vse večje kraje pošilja amaterska in poklicna gledališča ter dramske skupine.

SODIN KONRAD,
predsednik ZKPO,
Stranice

LJUBEČNA: DEDEK MRAZ PRIHAJA

V podružnični osnovni šoli v Ljubčini bo v soboto dedek Mraz kar dvakrat obiskal otroke. Najprej bo obiskal učence šole. Popoldan pa bo v prostorih šole obiskal še otroke delavcev v Opekarnah Ljubčena. Po dolgih letih bodo otrokom pripravili tudi krajsko kulturno zabavno program. Vsakemu pa bo dedek Mraz izročil tudi darilni paket.

M. BREČI,

MATERINA SKRB PRED NOVIM LETOM

ŽIVLJENJE NI JEČA — JE BOJ!

Zetin ogorek je v Marijinih rokah dogoreval, vmes pa so se zvrstili spomini na mladost, ki jo je preživela Na okopih. Stárideset let se ne izbriše tako kmalu, zlasti če so se vrstile slike življenja izmenično. Slabo, dobro, zasliševanja gestapovčev v njihovi hiši, sreča ob rojstvu sina in naslednjih treh deklet.

Ko so temne senice prekrile njen zakon, je ostala samo mati. In kot mati mi je spregovorila, ženo pa je zatajila v sebi. Obvezana roka ni zakrila njenih finih potez, razkrila pa mi je še eno stran Marijinega značaja. Ko jo je sosedov pes ugriznil, ga je vneto zagovorila, češ, »gotovo mi je hotel voščiti srečno novo leto, pa je bil neroden.« Humornost ni izginila niti tedaj, ko je povzdignila glas od bolečine, ki jo je stiskala za grlo. Marijina inteligenca prodirana dan ob vsaki misli, in že naprej ugane, kaj jo bom vprašala.

REVOLTIRAJO ME NEGATIVNE STVARI

»Novoletne reportaže o ljudeh naj bi bile vzpodbudne? Jaz se ne pritožujem, čeprav so me zadnje podražitve revoltirale. A ohranjam mir v sebi, ker le tako se da vzdržati.« Koliko ima denarja, da preživlja družino? Sina Danija ima že pri kruhu, še vedno pa šola Mojca, ki hodi v gimnazijo ter Andrejo in Urško. Vse tri so že skoraj odrasla dekleta, ki življenje v družini pojmujejo po svoje. Oče se v njihovo vzgojo ne vtika in jo prepušča ženi. Seštejeva denar, ki pride okoli prvega skupaj in komaj naštejeva maksimalno vsoto 2.000 dinarjev. V njo je vključena tudi socialna podpora, ki jo Marija dobiva od krajevnih skupnosti. Dolgo polje že vrsto let. Majhna je, le 200 dinarjev velika, a Marija je srečna, da jo prejema, ker jo je velikokrat rešila iz hude stiske. Mož ji izroči doklade in že smo z dohodki pri kraju. Vsako leto poskrbijo, da dobi še paket Rdečega križa in dobri sosedje se je velikokrat spomnijo. Ne prosim, ni njena navada. Zdej si je celo poiskala varstvo pri družini z malimi otroki. Pazila bo. Fantka in punčko, eno uro na dan pa bo tudi pospravljala ter tako zvečala družinski proračun.

Že dalj časa se srečujeva in pripravljava na razgovor. Vem, da ni zaposlena, a je žena moža, ki dela v cinkarni.

Vem tudi to, da je skrbno vzgojila svoje štiri otroke in da ji ti pomenijo vse na svetu. Zaradi njih je pustila službo in se posvetila njim.

Ko sem jo obiskala, je Marija pospravljala stanovanje v cinkarniškem bloku. Že dve leti je v njem, pa se nanj še ni privadila.

Sprva ni pustila do sebe, le o otrocih je govorila, jaz pa sem želela vedeti, kako živi z bornim denarjem, ki vsak mesec pride skupaj. A pred nami so novoletni prazniki in takrat se vsak malo zmečča in trda skorja dopusti, da se vidi pod njo. Zlasti, če je spodaj dovolj tistega, kar imenujemo srčna kultura in boj za obstanek.

PODPORO MORAM ODPOVEDATI

»Čim pride tovariš Koželj, mu moram povedati, da ne bom več jemala socialne podpore. Zdej bom delala in tudi nekaj zaslužila. Moja Urška (njena najmlajša hči, ki je hudo bolna in jo že deset let vozi k zdravniku v Ljubljano), je že toliko samostojna, da bo tudi brez mene nekaj časa vzdržala. Sicer pa moji otroci niso razvajeni in vsak dinar, ki ga imajo, dajo meni. Tako so vzgojeni, da z gledamo urejevno družino, ki ji ničesar ne manjka. Če slišijo kaj slabega, ne bodo nikomur povedali. To je najboljša vzgoja, kar jih poznam. Denar bom ja vrnila, le

kako naj bi potem vzgajala otroke, ki iščejo v starših najboljše vzgled.

Zelja ob novem letu nimam in nikoli ničesar ne planiram. Tako nisem razočarana. Tudi o sebi nerada govorim in tudi pritožujem se ne. Tisti, ki so na istem kot jaz, vedo, kako je živeti iz rok v usta, tisti pa, ki jim gre bolje pa me ne bi niti razumeli. Otrok nisem silila v šolo, a kar rinejo. Rade se imamo med sabo in ta ljubezen nam daje početa.«

MARIJA KORENJKOVA je končala gimnazijo v Celju, potem pa se je šolala na srednji tehnični šoli v Ljubljani in postala kemijski tehnik. Bila je v službi v laboratoriju, a življenje jo je postavilo na stranski tir. Ni

razočarana, ker njena moč v njej nikoli ne dopusti obupa. Lačnih ust ni prenesla nikoli in tudi nikoli jih ne bo. Upa tudi, da so njeni otroci že dosegli zeleno vejo ali pa se vsaj po pravi poti vzpenjajo. Pomaga jim z ljubeznijo, z inteligenco, z materinskim nagonom, ki nikoli ne zataji. Stiske v družini obdrži zase in tako je naučila tudi svoje otroke. Zlatolasi dekleti in kodrolaso Urško s fantovskim obnašanjem. Posebna ljubezen jo veže z njo. Prečute noči ob njenem vzglavju, nesreča, ki je terjala dodatne skrbi. Pred dvema letoma je njeno Urško povozil avto in od takrat je skrb za njo podeseterjena.

PONOS — MOJE BOGASTVO

Ničesar nimam, le svoj ponos in tega si ne dam vzeti. To je tudi edino kar mi je še ostalo, ker včasih še resnica zataji. A tudi ta se čez leta izkaže, življenje me je o tem podučilo. Za življenje je najbolj važno, da ima človek mirno vest, drugo se že vse prenese. Meni ni nikoli prizanašalo, pa se zato ne pritožujem. Delavčeva žena sem, pa kaj zato? Moje prijateljice se me vseeno spomnijo, le bolj poredko. Na nje me veže čisto posebna ljubezen. Internatska, še iz Ljubljane. Skupaj smo hodile v opero in še potem, ko sem bila že v Celju, sem se v Ljubljano še vračala. Zaradi muzike in to ljubezen so sprejele moja teleteta, zlasti Mojca. S ponosom mi je pokazala njene z klade, gramofonske plošče, ki jih vrtila na rabljenem gramofonu, ki ga je dobila v poklon. Če ima nekdo nekaj resnično rad, potem že gleda, da ljubezen ne zastari. Mojca obožuje resno glasbo, Urška kolo, Andreja pa pisano besedo. Kadar hočejo uskladiti želje, se vname tudi preprič, kot na primer ob Tednu do mačega filma. Mati bi gledala Vesno, ker je veliko igralcev v resnici poznala. Mojca bi rada spoznala kaj bolj svežega in Urška bi strmela v vojne prizore. Pa je rekla mati Marija odločno besedo in morale so jo poslušati. Le kdo je ne bi, ko pa je dobra kot kruh, sladka kot med in trdna kot granit. Vse ob svojem času, je rekla ter me dudo mušno povabila na Zetin čik. ZDENKA STOPAK

ljubljska banka

PODRUŽNICA CELJE

110 let

obvešča poslovne prijatelje, da zaradi internega dela posluje za stranke dne 31. 12. 1974 od 7. do 11. ure dne 3. 1. 1975 za stranke ne posluje dne 4. 1. 1975 je strankam v Celju na voljo Celjska Mestna hranilnica in enota v Vodnikovih ulici 2 v času od 7. do 11. ure.

Kamin, dimnik št. 1
SCHIEDEL — YU —
v Evropi
PGP
GRADNJA ŽALEC